

Sygn. akt VI Ka 1243/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda (spr.)

Sędziowie: SO Maciej Schulz

SR del. Anna Bojarczuk

protokolant p.o. protokolant sądowy Julita Kowalczyk

przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r.

sprawy R. M.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 6 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 1011/11

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy uznając apelację obrońcy za oczywiście bezzasadną; zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym przejmując je na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. (1) kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

VI Ka 1243/14

UZASADNIENIE

R. M. został oskarżony o to, że:

1. w nieustalonym dniu w okresie od 15 czerwca do 7 września 2011 roku w R. przy ul. (...) na terenie posesji numer (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, po uprzednim demontażu z pojazdu marki U. (...), chłodnicy miedzianej, a także z pojazdu N. chłodnicy miedzianej, powodując straty w wysokości 1000 złotych na szkodę A. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. w nocy z 27 na 28 kwietnia 2011 roku w R. przy ul. (...) na terenie posesji numer (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z nowo budowanego domu nagrzewnicy M., wiertarki B. & D., szlifierki kątowej M., mieszadła do zapraw G. C. 10 powodując łączną sumę strat w wysokości 2850 złotych na szkodę B. J., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

3. w nocy z 14 na 15 czerwca 2011 roku w R. przy ul. (...) na terenie posesji numer (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z niezamkniętego pomieszczenia gospodarczej kosi spalinowej (...) marki (...) o wartości 400 złotych, diaksa o wartości 200 złotych, wiertarki o wartości 200 złotych oraz 20 metrów bieżących przewodu elektrycznego o wartości 200 złotych powodując łączną sumę strat w wysokości 1000 złotych na szkodę S. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

4. w nocy z 2 na 3 lipca 2011 roku w R. przy ul. (...) na terenie posesji numer (...) dokonał kradzieży z włamaniem z budynku gospodarczego mienia w postaci elementów urządzeń hydraulicznych wykonanych z miedzi o łącznej wadze około 30 kilogramów oraz przewodu elektrycznego o długości 15 metrów, powodując straty w wysokości 700 złotych na szkodę W. P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

5. w nocy z 19 na 20 września 2011 roku w miejscowości M. N. na terenie cegielni dokonał kradzieży z włamaniem z koparki (...) 602 chłodnicy o wymiarach 83 cm na 67 cm wykonanej z miedzi, powodując straty w wysokości 2000 złotych na szkodę D. R., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

6. w nieustalonym dniu w okresie do 20 czerwca do 15 lipca 2012 roku w Z. pow. (...) woj. (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu jednorodzinnego w ten sposób, że wyważył okno piwniczne, po czym po dostaniu się do wnętrza wskazanego budynku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wkładu miedzianego pieca gazowego o wartości 500 złotych oraz dokonał uszkodzeń na kwotę 1000 złotych, powodując łączną sumę strat w wysokości 500 złotych na szkodę A. B. (2), tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.;

7. w dniu 15 lipca 2012 roku w Z. pow. (...) woj. (...), przy ul. (...) z domu jednorodzinnego usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci przewodów elektrycznych o wartości 500 złotych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął, ponieważ został ujęty przez właścicielkę A. B. (2), tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2014 roku w sprawie II K 1011/11 Sąd Rejonowy w Wołominie oskarżonego R. M.:

I. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach 1-3 czynów z tym ustaleniem, że wartość szkody poniesionej przez A. D. wynosiła 562 złote, przez B. J. – 924 złote, a przez S. G. – 516 złotych, a nadto czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy cytowanych przepisów skazał go i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach 4-6 czynów z tym ustaleniem, że wartość szkody poniesionej przez W. P. wynosiła 660 złotych, przez D. R. – 1500 złotych, a przez A. B. (2) – 450 złotych, przy czym czynu na szkodę A. B. (2) opisanego w punkcie 6 oskarżony dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, a nadto przyjął, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy cytowanych przepisów skazał go i wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. Sąd Rejonowy połączył wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 27 września 2011 roku i od 15 do 17 lipca 2012 roku. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał także oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- B. J. kwoty 924 złotych,

- A. D. kwoty 562 złotych;

- D. R. kwoty 1500 złotych;

- A. B. (2) kwoty 450 złotych.

W ramach zarzucanego oskarżonemu w punkcie 7 czynu Sąd przyjął, że w dniu 15 lipca 2012 roku w Z. pow. (...) woj. (...) przy ul. (...) z domu jednorodzinnego usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci przewodów elektrycznych o wartości 150 złotych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął, ponieważ został ujęty przez właścicielkę A. B. (2), tj. czynu z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie w sprawie umorzył.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego zarzucając mu rażącą niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu oskarżonemu R. M. bezwzględnej kary pozbawienia wolności łącznie ze środkiem karnym zobowiązującym oskarżonego do naprawienia szkody wobec pokrzywdzonych w stosownych wysokościach w czasie, gdy oskarżony jest w trakcie odbywania innej kary. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w części dotyczącej kary odmiennie co do istoty sprawy, obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania, a także orzeczenie stosownych obowiązków w okresie próby, względnie o samo tylko obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności albo uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest oczywiście bezzasadna i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie podnieść trzeba, że Sąd Rejonowy przeprowadził w sprawie niniejszej prawidłowe postępowanie dowodowe dążąc do wyjaśnienia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, zebrane dowody poddał analizie zgodnej z regułami art. 7 k.p.k. i na tej podstawie wyprowadził zasadny wniosek co do winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów. Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji co do przebiegu zdarzeń objętych aktem oskarżenia znajdują pełne oparcie w ujawnionym w toku przewodu sądowego materiale dowodowym i nie są przez skarżącego kwestionowane. Prawidłowa jest także kwalifikacja prawna przypisanych oskarżonemu czynów.

Natomiast przechodząc do meritum, nie sposób zgodzić się z argumentami apelacji przedstawionymi na poparcie tezy o rażącej surowości orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd I instancji przekonująco i szczegółowo uzasadnił swoje rozstrzygnięcie w tym przedmiocie, a skarżący w istocie bazuje li tylko na eksponowaniu faktu, że oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie, gdzie poddawany jest procesowi resocjalizacji, a wymierzenie mu kary bezwzględnej uniemożliwi wykonanie nałożonego obowiązku naprawienia szkody. Tego rodzaju argumentacja w żadnym razie nie może skutecznie podważać tych wszystkich okoliczności, które Sąd Rejonowy wskazał w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a które mają istotne znaczenie nie tylko dla wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej, ale także dla oceny, czy łączna kara pozbawienia wolności powinna zostać tak ukształtowana, aby możliwe było warunkowe zawieszenie jej wykonania. Z uwagi na obszerność i rzeczowość wywodów Sądu I instancji w tych aspektach, Sąd Odwoławczy nie widzi potrzeby ponownego ich przytaczania, a w ich świetle trudno doprawdy przyjąć za przekonujące argumenty wskazane w apelacji. Nie sposób przecież nie zauważyć, że oskarżony konsekwentnie lekceważył dane mu uprzednio szanse popełniając kolejne przestępstwa, a podkreślenia wymaga fakt, że tych przypisanych mu w sprawie niniejszej dopuścił się w niedługim czasie po skazaniu z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności w sprawach VIII K 190/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie i II K 106/11 Sądu Rejonowego w Wołominie. Zdaniem Sądu Okręgowego świadczy to nie tylko o lekceważącym stosunku oskarżonego do porządku prawnego i wysokim stopniu jego demoralizacji, ale także o absolutnej nieskuteczności orzekanych wcześniej kar pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, które w przypadku oskarżonego nie osiągnęły pożądaných celów wychowawczych i zapobiegawczych.

Reasumując - biorąc pod uwagę ustalone przez Sąd Rejonowy okoliczności popełnienia czynów przypisanych oskarżonemu w powiązaniu z jego dotychczasowym sposobem życia, orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności są adekwatne do stopnia winy oskarżonego i szkodliwości społecznej popełnionych przez niego przestępstw, a kara łączna pozbawienia wolności została ukształtowana w wymiarze niezbędnym dla osiągnięcia wobec oskarżonego pożądaných celów zapobiegawczych i wychowawczych. Jest to kara odpowiednio wyważona, sprawiedliwa i w realiach sprawy niniejszej nie można zarzucić jej cech rażącej surowości. Nawiązując zaś do argumentu apelacji odwołującego się do kwestii obowiązku naprawienia szkody podnieść trzeba, że z dotychczasowy tryb życia oskarżonego nie daje podstaw do przekonującego twierdzenia, że przy warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności podjąłby pracę umożliwiającą mu wykonanie tego obowiązku. Tego rodzaju argument, przy uwzględnieniu wszystkich wcześniej omówionych okoliczności, w żadnym razie nie stanowi uzasadnionej podstawy do skorzystania w przypadku oskarżonego z możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, jak chce tego obrońca. Tym bardziej, że osadzenie w zakładzie karnym nie wyklucza możliwości podjęcia pracy przez skazanego.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.